

Η διαφημιστική εκστρατεία και τα κουφά που ακούγονται για τους πρόσφατους Πανελληνίους Αγώνες είναι άνευ προηγουμένου για την ομογένεια στην Αυστραλία, σαν να μην έχει πολύ μεγαλύτερα επιτεύγματα να δείξει από ένα τριήμερο αθλητισμού για το οποίο δαπανήθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια χωρίς να ελκύσει θεατές, ούτε να καταρριφθούν ρεκόρ όπως ομολόγησαν οι ένθερμοι υποστηρικτές τους. Μέχρι τον πρέσβη της Ελλάδας στην Καμπέρα, κ. Αλέξη Χριστόπουλο, επιστράτευσε η προεδρική φρουρά του ΣΑΕ, ο οποίος διπλωματικά εγκωμίασε διαφημιστικό ένθετο (ποιός το πλήρωσε άραγε;)

Ο κ. Χριστόπουλος, είπε ότι δεν κάνουμε αρκετά για τα παιδιά μας, επειδή προφανώς δεν γνωρίζει ότι για τα παιδιά αυτά υπάρχουν δίγλωσσα κολλέγια και απογευματινά σχολεία για να διδάσκονται τη γλώσσα τους, πρόσφατα στην Αντιγόνη του Σοφοκλή που ανέβασε το Θέατρο Τέχνης τα παιδιά μας ήταν ανάμεσα στους πρωταγωνιστές και διακρίθηκαν, όπως διακρίνονται σε άλλες θεατρικές παραστάσεις και σε επιδείξεις χορευτικών συγκροτημάτων σχεδόν κάθε ημέρα του χρόνου χωρίς μια δεκάρα από τον έλληνα φορολογούμενο και όχι μόνο τρεις ημέρες κάθε δύο χρόνια με κόστος εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια. Το σημερινό ΣΑΕ είναι σαν τον πατέρα που εγκατέλειψε τα παιδιά του, αλλά κάθε δύο χρόνια που τα θυμάται τους χαρίζει ένα ευχάριστο Σαββατοκύριακο και φωνάζει στη διαπασών «βλέπετε τί καλός μπαμπάς είμαι!».

Να ενημερώσουμε τον πρέσβη ακόμη με κάθε σεβασμό πως τα παιδιά μας είναι αυτά που προστατεύουν τα εθνικά συμφέροντα τα τελευταία 20 χρόνια, τουλάχιστον, με

Κόσμος και... μνη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

μεγάλες θυσίες και χωρίς καμία οικονομική βοήθεια, γι' αυτό πρόσφατα αναγκαστήκαμε να ιδρύσουμε επιτροπή για να συγκεντρώνουμε τα απαιτούμενα χρήματα.

Όμως, εμείς που διαμαρτυρόμαστε για τη σπατάλη χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου αντί να διατίθενται για τη γλώσσα μας, τα εθνικά συμφέροντα, τον πολιτισμό

προεδρική φρουρά; Οχι βέβαια, θα το περιφρονούσαν και ο Συντονιστής του δεν θα ήταν ήρωας όπως τώρα, αλλά "εξαπτέρυγο" και "παπαδοπαίδι". Οι Πανελλήνιοι Αγώνες που θα διοργάνωνε το ΣΑΕ θα περνούσαν απαρατήρητοι για τους σημαντικούς διαφημιστές τους και ας είχαν μεγαλύτερη επιτυχία με περισσότερους αθλητές και θεατές.

Οι πραγματικοί φίλοι του ΣΑΕ

μας και την προώθηση των παιδιών μας στην ευρύτερη κοινωνία είμαστε οι τρελοί, οι προδότες, οι φιλοεβραίοι, οι φιλοσκοπιανοί και τώρα οι... ψωριάηδες, αλλά και "εχθροί" του ΣΑΕ. Ας δούμε όμως ποιοί είναι οι πραγματικοί φίλοι του.

Όταν ο Γρηγόρης Νιώτης ανακοίνωσε την ίδρυση του ΣΑΕ πριν 15 χρόνια περίπου, η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας ανακοίνωσε ότι δεν θα συμμετέχει και οι εχθροί της το αγκάλιασαν με πάθος όχι επειδή πίστεψαν ποτέ στο θεσμό, αλλά επειδή το έβλεπαν σαν ένα όπλο εναντίον της και πρακτορείο δωρεάν ταξιδίων.

Αν, όμως, η Αρχιεπισκοπή συμμετείχε στο ΣΑΕ και Συντονιστής του ΣΑΕ Ωκεανίας ήταν σήμερα ένας δικός της άνθρωπος με γραφείο στο χώρο της, θα το υποστήριζε η

Όπως απαραίτητα από τους... έρποντες κόλακες του προεδρείου του ΣΑΕ παραμένουν τα Κολλέγια, τα γηροκομεία, τα Κέντρα Πρόνοιας, οι Ενορίες Κοινοτήτες σαν να μην υπάρχουν και ο παγκόσμιος πρόεδρος Στέφανος Ταμβάκης που θα υμνούσε το έργο της Αρχιεπισκοπής δεν θα ήταν... εθνικός ευεργέτης όπως τον παρουσιάζουν σήμερα.

Οι δήθεν φίλοι του ΣΑΕ δεν νιάζονται για το θεσμό αυτό, αλλά για τα φιλαράκια τους και τα τζάμπα ταξίδια, ενώ εμείς οι... εχθροί θα εκφράζαμε τις ίδιες ακριβώς αντιρήσεις για τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος. Για μάς θα ήταν απαραίτητο και αν Συντονιστής του ΣΑΕ Ωκεανίας ήταν άνθρωπος της Αρχιεπισκοπής να σπαταλά οκτώ χιλιάδες δολάρια την εβδομάδα για έξοδα γραφείου, ταξίδια, πανηγύ-

ρια και συνέδρια.

Ασφαλώς, θα μπορούσαμε να κάνουμε περισσότερα για τα παιδιά μας, όπως λέει ο κ. πρέσβης, αν αντί να ξοδεύουμε πολύτιμα κεφάλαια σε θεάματα χωρίς κανένα πρακτικό όφελος, τα διαθέταμε για να ελκύσουμε φοιτητές στα τμήματα Ελληνικών που κινδυνεύουν, για να προσφέρουμε υποτροφίες σε ταλαντούχα παιδιά μας, για να υποστηρίξουμε τους καλλιτέχνες και λογοτέχνες μας που συντηρούν τον πολιτισμό μας, για να ανακαινίσουμε το μοναδικό θεατράκι μας στην Αυστραλία, για να ενισχύσουμε το Φεστιβάλ να γίνει ακόμη καλύτερο και να ελκύσει την ευρύτερη κοινωνία του Σίδνεϊ -όπως κάνει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου-, ακόμη και για Πανελληνίους Αγώνες κάθε χρόνο.

Αν το ΣΑΕ διέθετε τα τεράστια ποσά που έχει στη διάθεσή του γι' αυτούς τους σκοπούς θα ήταν κοσμαγάπητο και εμείς οι φανατικότεροι υποστηρικτές του, επειδή δεν πουλάμε εκδούλευση, ούτε μπορούν να μάς εξαγοράσουν και μόνο κριτήριό μας είναι το συμφέρον της πατρίδας και της ομογένειας. Εμείς δεν κάνουμε τίποτε περισσότερο από αυτό που άκουσα να λέει ο πρωθυπουργός της Ελλάδας:

"Η οικονομία της Ελλάδας νοσεί βαρύτερα και χρειάζεται νοικοκύρεμα για να πιάνουν τόπο τα χρήματα του ελληνικού λαού".

Ζητάμε να πιάνει τόπο το κάθε δολάριο από το υστέρημα του ελληνικού λαού προς όφελος των Αποδήμων και ιδιαίτερα των παιδιών του, επειδή εμείς είμαστε πραγματικοί φίλοι του ΣΑΕ χωρίς να ζητούμε ανταλλάγματα και θέλουμε να διαπρέψει, πριν ο ελληνικός λαός βαρεθεί να χρηματοδοτεί τους τωριστές του.

* Ο Δήμος Ροκντέιλ

Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει στο δήμο Ροκντέιλ, όπου ο Σοκέτ Μοζελμείν και ο Μπιλ Σαραβινόφσκι μονοπωλούν την καρτέκλα του δημάρχου. Όπως είναι γνωστό, ο κ. Μοζελμείν διορίστηκε στην Ανω Βουλή στο Κοινοβούλιο ΝΝΟ και παραιτήθηκε από τη θέση του δημάρχου που είχε κληρονομήσει από τον κ. Σαραβινόφσκι. Χθες το βράδι επρόκειτο να γίνουν πάλι εκλογές για νέο δήμαρχο, ποιόν άλλο από τον κ. Σαραβινόφσκι.

Δεν φταίνε, όμως, ούτε ο κ. Μοζελμείν, ούτε ο κ. Σαραβινόφσκι, αφού εκλέγονται δημοκρατικότερα, άλλοι φταίνε, ανάμεσά τους έλληνες ψηφοφόροι και επιχειρηματίες της περιοχής. Με λίγα λόγια, ο Βαγγέλης Ανέστης, μόνο για τις βαριές δουλειές είναι στο δήμο; Δεν δικαιούται ο άνθρωπος να γίνει δήμαρχος έστω για δώδεκα μήνες για να τιμηθούν και οι χιλιάδες ελλήνων δημοτών; Και γιατί όχι ο Πίτερ Πούλος, αν δεν τους βολεύει ο Βαγγέλης;

* Καλό!

Ήταν δυο ξανθιές σε ένα μάρ και απέναντί τους ήταν ένας καθρέφης. Τότε λέει η μία στην άλλη ξανθιά:

- Ρε συ, να πάμε να κάνουμε παρέα εκει στα κορίτσια που είναι μόνα τους;

Καθώς ξεκινούν η άλλη ξανθιά βλέπει τον καθρέφτη και λέει:

- Κάτσε έρχονται αυτές!

Ακόμη ένα:

Οι άντρες είναι υπέρ των προγαμιαίων σχέσεων... Μέχρι να αποκτήσουν κόρη!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Κερητίζεις: Ποια ήταν τα παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στην αρχαιότητα; Ποιοί ήταν οι κανόνες που είχαν τα παιχνίδια αυτά; Άραγε έμοιαζαν, έ-

στω και σε κάποιο βαθμό, με τα σημερινά; Ένα από τα πιο αγαπητά παιχνίδια της αρχαιότητας ήταν το κερητίζεις. Αν και το όνομα του συγκεκριμένου παιχνιδιού ηχεί άγνωστο στα αυτιά μας, στην πράξη μάς είναι πολύ οικείο. Το κερητίζεις, λοιπόν, είναι το γνωστό μας χόκεϊ επί χόρτου. Το όνομά του προήλθε από τη λέξη «κέρας» (κέρατο), επειδή οι παίκτες χρησιμοποιούσαν μαστούνια σε κερατοειδή μορφή και είχαν ένα κυκλικό αντικείμενο ως μπάλα. Το κερητίζεις οι αρχαίοι Έλληνες το κατέτασσαν σε ειδική κατηγορία θεωρώντας ότι «κερητίζεις εστί μετά τέρψεως αθλεύειν» (= κερητίζεις σημαίνει να

απολαμβάνεις την άθληση). Οι κανονισμοί του συγκεκριμένου αθλήματος, όπως επίσης το πού και το πότε ξεκίνησε, δε μας είναι γνωστά. Οι παραστάσεις όμως που έχουν βρεθεί σε διάφορα αγγεία χρονολογούνται από το 540 π.Χ. Στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο υπάρχει ανάγλυφο από βάση αγάλματος με τίτλο «Έφηβοι κερητίζοντες». Στον Πλούταρχο αναφέρεται ότι σε ένα σφαιριστήριο στην αρχαία Αθήνα υπήρχε ένα άγαλμα του ρήτορα Ισοκράτη στο οποίο εμφανιζόταν να παίζει μπάλα με κυρτωμένο ξύλο. Ανάλογο ομαδικό άθλημα παιζόταν και από τους αρχαίους Αιγύπτιους, τους Πέρσες και τους Αζτέκους.

